"கூட்டாக இருப்பதின் (குழுவின்) மகத்துவம் மற்றும் கூட்டுக்குழுவின் மூலம் சான்றிதழ்"

தன்னை முத்து மற்றும் மணி என்று நினைக்கிறீர்களா? முத்து மற்றும் மணியின் மதிப்பு எதில் இருக்கிறது? மணி மற்றும் முத்து மாலையிலிருந்து தனியாகிவிட்டது என்றால் அதனுடைய மதிப்பு ஏன் குறைந்து விடுகிறது? மாலையில் உருளுவதினால் அதனுடைய மதிப்பு இருக்கிறது. தனியாக ஆவதினால் ஏன் குறைகிறது? காரணம் என்ன? சங்கடனில் (குழுவில்) இருக்கும் காரணத்தினால் அந்த முத்து மற்றும் மணி சக்திசாலி ஆகிவிடுகிறது. ஒன்றுடன் இன்னுமொரு ஒன்று சேருவதால் கூட அந்த இரண்டையும் 11 என்று கூறப்படுகிறது. ஒன்றை ஒன்று என்று மட்டும் தான் கூறுவார்கள். இரண்டு ஒன்று சேர்ந்து 11 ஆகிவிடுகிறது. அப்படி 1 எங்கே இருக்கிறது மற்றும் 11 எங்கே இருக்கிறது, இந்த அளவு அதனுடைய மதிப்பு அதிகரித்து விடுகிறது. இரண்டிற்கு பதிலாக 11 என்று கூறப்படுகிறது. சங்கடனின் (கூட்டாக இருப்பதின்) சக்தியை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்காக அந்த மாதிரி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நீங்கள் உங்களை எந்த விதமான முத்து என்று நினைக்கிறீர்கள்? மாலையின் முத்தாக நினைக்கிறீர்களா அல்லது தனியாக இருக்கும் முத்தாக இருக்கிறீர்களா? தன்னுடைய மதிப்பை பார்த்துக் கொண்டே, தன்னுடைய சக்தியைப் பார்த்துக் கொண்டே நான் மாலையின் மணியாக இருக்கிறேன் என்ற இந்த அனுபவம் செய்கிறீர்களா? ஒவ்வொருவரையும் அந்த மாதிரி சங்கடன் ரூபத்தில் உருண்டு கொண்டிருக்கும் மதிப்புள்ள முத்தாக நினைக்கிறீர்களா? மற்றவர்களும் உங்களை நினைக்கிறார்களா அல்லது நீங்கள் உங்களை மட்டும் நினைக்கிறீர்களா? எப்படி ஏதாவது விசேஷக் காரியம் செய்கிறார் மற்றும் ஏதாவது ஒரு விதத்தில் வெற்றி அடைந்தவராகி வருகிறார் என்றால் அவருக்கு பதக்கம் கிடைக்கிறது இல்லையா? அதே போல் இதுவரை என்ன முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் அதற்கான சான்றிதழை நடைமுறையில் பெறுவதற்காகத் தான் இடையிடையே இந்த கூட்டுக்குழு ஏற்படுகிறது. அப்படி இந்த குழுவில் ஒவ்வொருவரும் ஒற்றுமையான ரூபத்தில் செல்வதற்காக, ஒற்றுமை சக்தியின் மதிப்பிற்கான பதக்கத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா? பல்கலைக்கழகத்தில் வந்திருக்கிறீர்கள் இல்லையா? அப்படியானால் இதுவரை செய்த முயற்சிக்காக மற்றும் ஈஸ்வரிய சேவைக்கான சான்றிதழையோ பெற வேண்டும் தான் இல்லையா? அனைவரும் ஒவ்வொருவர் மேல் எவ்வளவு திருப்தியாக இருக்கிறார்கள் மற்றும் ஒவ்வொருவரின் நெருக்கத்தில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள், என்பதற்கான சான்றிதழைப் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒன்று தன்னுடைய குழுவில் மற்றும் நெருக்கத்தில் சகயோகம் கொடுப்பது, மேலும் அனைவரின் அன்பிற்குரியவராக இருப்பதற்கான பதக்கம் மற்றும் வெகுமதி, இன்னொன்று ஈஸ்வரிய சேவையில் தன்னுடைய முயற்சியினால் அதிகத்திலும் அதிகம் பிரத்யக்ஷம் செய்வது - இதற்கான வெகுமதி. மூன்றாவது யார் இந்த (சேவா) ஸ்தானத்தின் பொறுப்பில் இருப்பவராக ஆகியிருக்கிறாரோ, அவர் மேல் அந்த (சேவா) ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ஆத்மாக்கள் திருப்தியாக இருக்கிறார்களா மற்றும் அவரும் மற்ற அனைவர் மேலும் திருப்தியாக இருக்கிறாரா? ஒருவேளை தானே திருப்தியாக இல்லை என்றால் கூட குறை இருந்து விட்டது. மேலும் வரக்கூடியவர்களில் ஒருவர் திருப்தியாக இல்லை என்றாலும் இதுவும் குறையாக இருந்து விடுகிறது. டீச்சர் மேல் அனைவரும் திருப்தியாக இருக்கிறார்களா? டீச்சரின் கற்பிக்கும் விதம் மற்றும் அவருடன் இருக்கும் உறவு, இதை நீங்கள் கையாளும் முறை என்று கூறுகிறீர்கள், அவர் மேல் அனைவரும் திருப்தியாக இருக்கிறார் என்றாலும் இதற்காகவும் வெகுமதி இருக்கிறது. முதலில் ஆரம்பத்தில் மாலையை உருவாக்கினோம், எதற்காக? ஊக்கம் உற்சாகத்தை அதிகரிப்பதற்காக. எந்த நேரம் எந்த நிலை இருக்கிறது அந்த நிலையை ஒருவர் அடைவதினால் குஷி ஏற்படுகிறது. ஊக்கம் உற்சாகத்தை அதிகரிப்பதற்காக மற்றும் ஒருவர் இன்னொருவரைப் பார்த்து தானும் செய்வதற்காக இந்த சாதனத்தை உருவாக்கியிருந்தோம். இதனுடைய உள்நோக்கம் இதுவாகத் தான் இருந்ததேயன்றி எந்தவொரு கடைசி நிலையின் பதக்கம் என்பதாக இருந்ததில்லை. இது நேரத்தில் முயற்சியில் தன்னையே பலியாக்குவதற்காக இருந்தது. இதனால் ஊக்கம் உற்சாகம் வருகிறது. மேலும் யார் எந்த முயற்சியில் இருக்கிறார்கள் மற்றும் யாருக்கு முயற்சியில் கவனம் இருக்கிறது? மேலும் யார் தேர்ச்சி பெற்று வெற்றியின் அதிகாரி ஆகியிருக்கிறார்கள் என்ற ரிசல்ட் தெரிய வந்து விடுகிறது. இதைப் பார்த்தும் கூட குஷியடைகிறார்கள். நீங்களும் இப்பொழுது கூட உங்களுடைய வகுப்பில் யாருக்காவது வெகுமதி கொடுக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா. பரிசு என்பது பெரிய பொருளாக இருப்பதில்லை, ஒரு கைக்குட்டையைக் கொடுத்தால் கூட அதற்கும் மதிப்பு இருக்கிறது. என்ன முயற்சி செய்தாரோ அதனுடைய வெற்றிக்கான மதிப்பு இருக்கிறதேயன்றி பொருளுக்கான மதிப்பு இல்லை. நீங்கள் யாருக்காவது கொஞ்சம் சேவை செய்வதற்கான வெகுமதி கொடுக்கிறீர்கள் மற்றும் வகுப்பில் பெயரைக் கூறுகிறீர்கள் என்றால் வரும் காலத்திற்காக அவர் மேல் முத்திரை இடப்பட்டு விடுகிறது, ஊக்கம் உற்சாகத்திற்கான திலகம் இடப்பட்டு விடுகிறது.

03.04.2011

ஏதாவது விசேஷ ஆத்மாக்களும் விசேஷ காரியம் செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் இல்லையா. இருந்தாலும் பொறுப்பில் இருப்பவர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் அவசியம் ஏதோ உயர்ந்த மற்றும் விசேஷம் இருக்கிறது. அதனால் தான் நாடகப்படி சமர்ப்பணம் ஆன பிறகு, அனைத்தையும் தியாகம் செய்த பிறகு மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வதற்கான பொறுப்பாளராக ஆகியிருக்கிறீர்கள் இல்லையா? ஒவ்வொரு வரிடமும் அவசியம் ஏதாவது விசேஷம் இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரின் விசேஷமும் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். குறைகளைத் தெரிந்திருக்கத் தேவையில்லை. நீங்கள் எப்பொழுது உங்களுக்குள் குழுவாக இருக்கிறீர்கள் என்றால் ஒவ்வொருவரைப்பற்றிய செய்தியை ஏன் கேட்கிறீர்கள்? ஒவ்வொருவரிலும் என்ன விசேஷம் இருக்கிறதோ அதைத் தன்னில் கொண்டு வருவதற்காக! ஒவ்வொருவருக்கும் பாப்தாதாவின் ஞானம் மூலமாக ஏதாவது விசேஷ குணம் பிராப்தி ஆகிறது. தன்னுடையது அல்ல, என்னுடைய குணம் அல்ல ஆனால் இவை ஞானம் மூலமாக பிராப்தமாகக் கிடைக்கிறது. இதில் அபிமானம் வராது. ஒருவேளை தன்னுடைய குணமாக இருக்கிறது என்றால் முதலிலிருந்தே இருந்திருக்குமல்லவா? ஆனால் ஞானத்திற்குப் பிறகு தான் குணவானாக ஆகியிருக்கிறீர்கள். முன்போ பக்தியில் 'குணமற்ற என்னில் எந்த குணமும் இல்லை. . . ' என்று பாடிக்கொண்டிருந்தீர்கள். அதனால் இதைத் தன்னுடைய குணம் என்று சொல்ல மாட்டோம். ஞானம் மூலமாக தன்னுள் நிரப்பிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். எனவே விசேஷத்தின் குணத்தை வர்ணனை செய்து கொண்டே இது ஞானம் மூலமாக எனக்கு பிராப்தி ஆகியிருக்கிறது என்ற நினைவு இருக்கட்டும். அப்படி இது ஞானத்தின் மகத்துவமேயன்றி உங்களுடையது அல்ல. ஞானம் நிறைந்ததின் மகத்துவம். அதே ரூபத்தில் ஒருவேளை ஒவ்வொருவரையும் வர்ணனை செய்தீர்கள் என்றால், இதில் கூட பிறரது விசேஷங்களை தனக்குள் கொண்டு வருவதில் லாபம் இருக்கிறது. தொடக்கத்தில் உங்கள் அனைவரின் நியமமாக இது இருந்தது. அதன்படி தன்னுடைய தற்சமயத்தின் சூட்சும முயற்சி என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை வர்ணனை செய்தீர்கள். மேலோட்டமான விஷயமின்றி சூட்சும பலஹீனங்களை எந்த முயற்சியினால் வெற்றி அடைந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை ஒவ்வொருவருக்கும் வர்ணனை செய்தீர்கள். இதனால் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறரது அறிமுகம் இருக்கும் காரணத்தினால் யாரிடம் என்ன விசேஷம் இருக்கிறது என்பதை வர்ணனை செய்வதினால் தானாகவே அவருடைய பலஹீனத்தின் பக்கம் கவனம் குறைந்து விடுகிறது. விசேஷத்தின் பக்கம் தான் கவனம் செல்கிறது. தொடக்கத்தில் உங்களுக்குள் அந்த மாதிரி சூட்சும ஆன்மீக உரையாடல் செய்தீர்கள். அப்படி இப்பொழுது ஒவ்வொருவரின் தற்சமயத்து முயற்சியின் விசேஷத்தை மட்டும் உங்களுக்குள் வர்ணனை செய்தீர்கள் என்றாலும் நல்ல சூழ்நிலை இருக்கும். எப்பொழுது தலைப்பே இதுவாக ஆகிவிட்டது என்றால் மற்ற தலைப்புகள் தானாகவே தங்கிப் போய்விடும். உங்களுக்குள் சந்திப்பதற்கான வடிவமாக இது தான் இருக்க வேண்டும் மற்றும் ஒவ்வொருவரின் விசேஷத்தை ஒருவேளை பார்த்தீர்கள் என்றால் மிக நல்லதாகும். யாராவது என்னில் எந்தவொரு விசேஷமும் இல்லை என்று நினைத்தால் அந்த மாதிரி இருக்க முடியாது. இதனால் அவர் தன்னைத் தானே தெரிந்திருக்கவில்லை என்பது நிரூபணமாகிறது. பார்வை மற்றும் உள்உணர்வு அந்த மாதிரி இயற்கையானதாக ஆகிவிட வேண்டும் எப்படி நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாகக் கூறுகிறீர்கள். எப்படி அன்னப்பறவை இருக்கிறது என்றால் அதனுடைய பார்வை எதில் போகும்? கூழாங்கற்களைப் பார்த்த போதிலும் அது முத்துக்களைப் பார்க்கிறது. இதே விதத்தில் யாருடைய பலஹீனம் மற்றும் எந்த விஷயத்தை கேட்டும் பார்த்தும் அது உள்ளே செல்லக்கூடாது அந்த மாதிரி இயற்கையான பார்வை மற்றும் உள்உணர்வு இருக்க வேண்டும். இன்னமும் எந்த நேரம் யாருடைய பலஹீனங்களையாவது கேட்கிறீர்கள் மற்றும் பார்க்கிறீர்கள், என்றால் இந்த பலஹீனம் இவருடையது அல்ல, என்னுடையது என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் நாம் அனைவரும் ஒரே தந்தையின் ஒரே குடும்பத்தின் ஒரே மாலையின் மணிகள் ஆவோம். ஒருவேளை மாலையின் இடையே ஏதோ ஒரு மாதிரியான முத்து இருக்கிறது என்றால் முழு மாலையின் மதிப்பு குறைந்து விடுகிறது. அப்படி எப்பொழுது ஒரே மாலையின் மணிகளாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்றால் இது என்னுடைய பலஹீனமானதாகவும் ஆனது என்று அந்த மாதிரி உள்உணர்வு இருக்க வேண்டும். எப்படி யாராவது தீவிர முயற்சி செய்பவர் இருக்கிறார் என்றால் தன்னிடம் என்ன பலஹீனம் இருக்கிறதோ அதைப் பார்ப்பார் மற்றும் கிடைத்திருக்கும் யுக்திகளின் ஆதாரத்தில் உடனே அதை அழித்து விடுவார். ஒருபொழுதும் வர்ணனை செய்ய மாட்டார். எப்பொழுது தன்னுடைய பலஹீனத்தை பிரசித்தியாக்க விரும்பவில்லையோ, மற்றவர்களின் பலஹீனத்தை ஏன் வர்ணனை செய்கிறீர்கள்? இவர் என்னோடு ஒத்துழைக்கவில்லை, இந்த விஷயத்தை செய்யவில்லை. எனவே சேவையில் வளர்ச்சியாகவில்லை மற்றும் என்னுடைய முயற்சியில் இந்த விஷயம், இந்த ஆத்மா தடை ரூபமாக இருக்கிறார் - இதுவோ தன்னுடைய புத்தி மூலமாகவே ஏதாவது ஆதாரத்தை உருவாக்கி அதில் நிலைத்திருப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த ஆதாரம் அஸ்திவாரமற்றது. எனவே அது நிலைத்திருப்பதில்லை. கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு அதே ஆதாரம் நஷ்டத்தை விளைவிப்பதாக ஆகிவிடுகிறது. எனவே புனித அன்னப்பறவை தான் இல்லையா? அப்படியானால் புனித அன்னப்பறவையின் நடத்தை எப்படி இருக்கும்? ஒவ்வொருவரின் விசேஷத்தை

க்கிரஹிப்பது மற்றும் பலஹீனங்களை அகற்றுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் அப்படி அந்த மாதிரி முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறதா?

நாம் அனைவரும் ஒன்று என்ற இந்த நினைவை வைத்துக் கொண்டு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறதா? இது தான் இந்த கூட்டுக்குழுவின் விசேஷம் மற்றும் தனித்தன்மை. இது முழு உலகத்திலும் எந்தவொரு குழுவிலும் கிடையாது. பார்ப்பவர்கள், வருபவர்கள், கேட்பவர்கள் அனைவரும் இங்கு ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் எழுவது, பேசுவது, நடப்பது அனைத்தும் ஒரே மாதிரி இருக்கிறது என்று வர்ணனை செய்கிறார்கள். ஒரே ஒரு நன்னடத்தையின் மகிமை இருக்கிறது. அதே விதத்தில் தன்னைத் தானே சோதனை செய்யுங்கள். தற்சமயத்து முயற்சி செய்வதில் காரணம் என்றால் அது என்ன? என்று "காரணம்" என்ற வார்த்தை முடிவடைந்து விட வேண்டும். இப்பொழுதோ முன்னேறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள் இல்லையா? எப்பொழுது உலகத்தின் மாற்றத்தின், இயற்கையின் மாற்றத்தின் பொறுப்பை எடுப்பதற்கான தைரியம் வைப்பவர்களாக இருக்கிறீர்கள், சவால் விடுபவர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்றால் பின்பு காரணம் என்றால் அது என்ன? காரணத்தின் படைப்பு எங்கிருந்து ஏற்படுகிறது? காரணத்தின் விதை என்னவாக இருக்கிறது? ஏதாவது விதத்தில் அது எண்ணத்திலோ, வார்த்தையிலோ, உறவு நெருக்கத்தில் வருவதில் இருக்கும் பலஹீனம். இந்த பலஹீனத்தினால் தான் காரணம் பிறக்கிறது. அப்படி படைப்பே வீணானது இல்லையா? பலஹீனத்தின் படைப்பு என்னவாக இருக்கும்? எப்படி விதையோ அப்படி பழம் (பலன்) இருக்கும். அப்படி எப்படி படைப்பே தவறானதோ அதை அங்கேயே அழித்து விட வேண்டுமா அல்லது அதன் ஆதாரத்தை எடுத்து மேற்கொண்டும் செல்ல வேண்டுமா? இந்தக் காரணத்திற்கு நிவாரணம் இருக்கிறது என்றால் முன்னேறிச் செல்லலாம், காரணம் நிவாரணம் ஏற்பட்டது என்றால் சேவை வளரும், தடை அகலும் என்ற இந்த பாஷையை இப்பொழுது மாற்றம் செய்யுங்கள். நீங்கள் அனைவருக்கும் நிவாரணம் கொடுப்பவர்கள் தான் இல்லையா? உங்களிடம் அஞ்ஞானி மனிதர்கள் காரணத்திற் கான நிவாரணம் பெறுவதற்காக வருகிறார்கள் இல்லையா? யார் அனேக விதமான காரணங்களுக்கு நிவாரணம் செய்பவர்களோ அவர் இந்த ஆதாரத்தை எப்படி எடுக்க முடியும்? எப்பொழுது அனைத்து ஆதாரமும் அழிந்து விட்டது என்றால் பின்பு இந்த தேக அபிமானம் மற்றும் பழைய சம்ஸ்காரம் தானாகவே அழிந்து விடும். இந்த விஷயங்கள் தான் தேக அபிமானத்தில் கொண்டு வருகிறது. விஷயங்களே அழிந்து விட்டது என்றால் அதனுடைய விளைவுகளும் அழிந்து விடும். சின்ன சின்ன காரணத்தில் வருவதினால் விதவிதமான தேக அபிமானம் வந்து விடுகிறது. அப்படியானல் இதுவரை தேக அபிமானத்தை விடவில்லையா என்ன? மிகவும் பிடித்திருக்கிறதா? இப்பொழுது தன்னுடைய பாஷை மற்றும் உள்உணர்வு அனைத்தையும் மாற்றம் செய்யுங்கள். யாரையாவது, எப்பொழுதாவது, எந்த சூழ்நிலையில், எந்த ஸ்திதியில் பார்க்கிறீர்களோ ஆனால் உள்உணர்வு ஒருவேளை யதார்த்தமாக இருக்கிறது என்றால் அதன் பிரபாவம் உங்கள் மேல் ஏற்படாது. நன்மை பயக்கும் உள்உணர்வு, நற்சிந்தனை உள்ள மனோபாவம் இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை இந்த உள்உணர்வு மற்றும் மனோபாவத்தை எப்பொழுதுமே சரியாக வைத்தீர்கள் என்றால் பின்பு இந்த விஷயங்களே இருக்காது. யார் என்ன செய்தாலும், யாராவது உங்களுக்கு தடை ரூபமானாலும், உங்களுடைய மனோபாவம் அந்த மாதிரியானவர்களின் மேலேயும் நற்சிந்தனைக்கானதாகவே இருக்கட்டும். இதைத் தான் **தீவிர முயற்சி செய்பவர்** மற்றும் **புனித அன்னப்பறவை** என்று கூறுவது. யாருக்காவது உங்கள் மேல் நல்உணர்வு இருக்கிறது நீங்களும் அவருக்காக நல்உணர்வு வைக்கிறீர்கள் என்றால் அது ஒன்றும் பெரிய விஷயம் இல்லை. மகிமை ஏற்படுகிற மாதிரி அதிசயம் செய்ய வேண்டும். அபகாரி மேலும் உபகாரம் செய்பவருக்கான மகிமை இருக்கிறது. உபகாரி மேல் உபகாரம் செய்வது ஒன்றும் பெரிய விஷயம் இல்லை. யாராவது அடிக்கடி விழச்செய்ய முயற்சி செய்கிறார், உங்களுடைய மனதை மேலே கீழே போகச் செய்கிறார் இருந்தாலும் உங்களிடம் அவருக்காக எப்பொழுதும் நற்சிந்தனையுள்ள அசையாத மனோபாவம் இருக்கட்டும். விஷயத்தினால் உங்களுடைய மனோபாவம் மாற வேண்டாம். எப்பொழுதும் ஆடாத அசையாத மனோபாவம் இருக்கட்டும். அப்பொழுது தான் புனித அன்னப்பறவை என்று கூறுவோம். பின்பு எந்த விஷயத்தையும் பார்க்கவே முடியாது. இல்லை யென்றால் இதில் நேரம் மிக அதிகமாக வீணாகிறது. குழந்தைப் பருவத்திலோ நேரம் வீணாகத் தான் செய்கிறது. குழந்தை நேரத்தை வீணாக்கிறது என்றால் கூறுவார்கள் - அவர் குழந்தை இல்லையா என்று. ஆனால் புத்திசாலி ஒருவேளை நேரத்தை வீணாக்குகிறார் என்றால் . . . குழந்தை வீணடித்த நேரம் ஃபீலிங்கில் வராது, அதனுடைய வேலையே அது தான். அப்படி நீங்கள் இப்பொழுது எந்த சேவைக்குப் பொறுப்பாளராக ஆகியிருக் கிறீர்களோ அந்த நிலையே ஜகத்மாதாவினுடையது. உலகத்திற்கு நன்மை செய்பவர்கள் தான் இல்லையா? எல்லைக்குட்பட்ட நன்மை செய்பவர்கள் அனேகர் இருக்கிறார்கள். உலக நன்மைக்கான பாவனையின் நிலை தான் ஜகத்மாதா. அப்படி ஜகத்மாதாவின் நிலையில் இருந்து ஒருவேளை இந்த விஷயத்தில் நேரத்தை வீணாக்குகிறீர்கள் என்றால் என்ன நினைப்பார்கள்? நல்லது.

03.04.2011

வரதானம் - தந்தையின் சம்ஸ்காரங்களை தன்னுடைய உண்மையான சம்ஸ்காரமாக ஆக்கக்கூடிய வீணான மற்றும் பழைய சம்ஸ்காரங்களிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக.

எந்தவொரு வீணான எண்ணமும் மற்றும் பழைய சம்ஸ்காரமும் தேக அபிமானத்தின் சம்மந்தத்தினால் இருக்கிறது. ஆத்மீக சொரூபத்தின் சம்ஸ்காரம் தந்தைக்குச் சமமானதாக இருக்கும். எப்படி தந்தை எப்பொழுதும் உலகிற்கு நன்மை செய்பவர், பரோபகாரி, இரக்க மனம் உடையவர், வரம் அளிக்கும் வள்ளல் . . . அப்படி தன்னுடைய சம்ஸ்காரம் இயற்கையானதாக ஆகி விடட்டும். சம்ஸ்காரம் உருவாவது என்றால் எண்ணம், சொல் மற்றும் செயல் தானாகவே அதன்படி நடப்பது. வாழ்க்கையில் சம்ஸ்காரம் ஒரு சாவி ஆகும். அதன் மூலம் தானாகவே நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பின்பு கடின உழைப்பு செய்வதற்கான அவசியம் இருப்பதில்லை.

சுலோகன் - ஆத்மீக நிலையில் நிலைத்திருந்து தன்னுடைய ரதம் (உடல்) மூலமாக காரியம் செய்விப்பரே உண்மையான முயற்சி செய்பவர் ஆவார்.